

Indenrigsministeren ad interim: Forhandlingerne om denne Sag have været saa vidtløftige, at jeg ikke skal sige Noget til, hvad jeg har sagt under dens Gang. Uagtet jeg ikke kan tiltræde Loven i den Skikkelse, som den nu har, skal jeg dog tiltræde dem, paa hvis Mening jeg maatte udøve nogen Indflydelse, at stemme for den nu, og altsaa for dens Overgang til Landssthinget, i det Haab, at den maatte komme tilbage i en forandret Skikkelse, som ogsaa kunde finde dette Thing Bifald.

Tscherning: Da jeg i Modsætning til den ærede Minister vil tiltræde at stemme imod Loven, er det mig hjært at have hørt, at den ikke har en saadan Skikkelse, at den ærede Minister kan give den sit endelige Samtykke, og at han kun da kunde ønske at fastholde den, naar der bliver foretaget Forandringer deri, det vil altsaa sige, naar netop de Punkter, som et Fleertal her af Folkethinget har holdt fast, blive forandrede til det, om hvilket vi nu allerede vide, at vi ikke ville gaae ind derpaa; naar det skete, vilde den ærede Minister give Loven sin Tilstemning. Er det da værd at besvære det andet Thing med i Modsætning til vore Forslag at indsætte nye Paragrapher, som vi saa siden af forskjellige Hensyn skulle undersøge os, eller som vi skulle forklæde for paant at vise den Mangel paa Samklang, der er imellem de forskjellige Afdelinger af Rigsdagen? Er det ikke langt rigtigere strax at sælde den samme Dom om Loven, som den ærede Minister har sælbt, at den har en Skikkelse, som ikke passer, og at der altsaa ikke for Dieblisset med Nytte kan udkomme nogen Lov af denne Art? Jeg skal imidlertid ikke holde mig til dette alene, men jeg skal søge at godtgjøre, at Sagen i sig selv ikke er heldig, uagtet jeg skal erklære, som jeg har erklæret fra det første Dieblis af, at Byggeprisen pr. Mill for det, der nu skal bygges nyt, er billigere end nogen Brits, vi i længere Tid have kendt. I Loven foreligge tvende Afdelinger. Den ene, som er af reen finansiell Natur, gaaer ud paa Ombytning af Betalingsmidlet for Jernbanen med et andet Betalingsmiddel, og der foreligger det Spørgsmaal aldeles simpelt: Er det, som nu bydes os, fordeelagtigere, end hvad vi have?

Jernbanens Retning har ikke lidt den aller mindste Forandring; fra denne Side er der altsaa ikke foregaaet Noget, som kan forandre ærede Medlemmers Dombømme om den. For at gjøre sig en klar Forestilling om, hvad Jernbanen nu er værd, og hvad den efter denne Lov kommer til at koste, maae vi erindre, at efter den Contract, som er affluttet om den, ere vi forpligtede til at garantere 4 pCt. aarlig af et Beløb indtil 8 Millioner Rb. eller med andre Ord at udrede en aarlig Rente til et Beløb af 320,000 Rb., saafremt Banens Drift ikke giver et Overskud, som formindsker Rente-tilskuddet; men derimod have vi en Fordeel, som indeholdes i § 3 af den affluttede Concession, hvor det hedder: „Regjeringen skal efter Forløbet af 25 Aar efter Banens Afslutning være berettiget til at fordrø sig den hele Bane med alt Tilbehør — hvorunder dens hele Reserve-Capital, Driftsmateriel og Inventarium, samt desuden Reserve og Forbrugsmateriale for et ikke mindre Beløb end det, der af Anlægscapitalen som Driftscapital er stillet til Disposition til Anskaffelse af saadant Materiale, nemlig 100,000 Rb.“ — dette Beløb ligger i de 8 Millioner — „overbraget mod contant Betaling af en Sum, der skal være lig 25 Gange Beløbet af den aarlige Nettoindtægt, beregnet efter Gjennemsnittet af de sidste 25 Aars Nettoindtægt, saaledes som denne uden Hensyn til Statens Garanti, og efterat det aarligt til Reservefonden bestemte Beløb er henlagt til samme, maatte stille sig, og som den af Regjeringen efter sammes Revision og Decision af de aarlige Regnskaber anerkjendes som rigtig. Saadan Overtagelse af Banen skal dog kun kunne finde Sted ved et Aarsfriske og efter et Aars forudgaaet Varfel.“ — Vi have altsaa den Adkomst, at naar 25 Aar ere forløbne, kunne vi med et Aars foregaaende Varfel opsigte Driften og indfri Banen mod contant at betale 25 Gange det Overskud, Banen har givet efter Gjennemsnit af de sidste 5 Aar. Gaae vi ud fra den simpleste Forudsætning for at have Tallene let ved Haanden, at Banen ikke giver noget Udbytte, saa er Banens Værdi de 80,000 Actier, multipliceret med 62, 4,960,000 Rb., og lægge vi dertil de 735,000 Rb., som vi have tabt ved at overtage $\frac{1}{3}$ af Actierne til 90, faae vi